

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 7:2-7 ²Byl blízko židovský svátek stánků. ³Jeho bratři mu řekli: “Odejdi odtud a jdi do Judska, aby také tvoji učedníci uviděli tvé skutky, které činíš. ⁴Vždyť nikdo nedělá nic vskrytu, chceli být znám na veřejnosti. Činíš tyto věci, ukaž se světu.” ⁵Ani jeho bratři totiž v něho nevěřili. ⁶Ježíš jim řekl: “Můj čas ještě nepřišel; ale váš čas je vždy připraven. ⁷Vás nemůže svět nenávidět, mne však nenávidí, protože já o něm svědčím, že jeho skutky jsou zlé.

The brethren here referred to were the sons of Joseph, and their words were spoken in irony. It was very painful to Christ that His nearest relatives should so dimly understand His mission, and should entertain the ideas suggested by His enemies. But the Saviour did not answer the cruel sarcasm with words of like character. He pitied the spiritual ignorance of His brethren, and longed to give them a clear understanding of His mission (Manuscript 33, 1911). 5BC 1135.10

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1135.10 Bratři, o nichž je zde řeč, byli Josefovi synové a svá slova pronesli v ironii. Pro Krista bylo velmi bolestné, že Jeho nejbližší příbuzní tak chabě rozumí Jeho poslání a že se zabývají myšlenkami, které jim podsouvají Jeho nepřátelé. Na tento krutý sarkasmus však Spasitel neodpověděl slovy podobného typu. Bylo mu líto duchovní neznalosti Jeho bratrů a toužil jim blíže objasnit své poslání (Rukopis 33, 1911).

Jan 8:31-33 ³¹Ježíš říkal Židům, kteří mu uvěřili: “Zůstaneteli v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. ³²Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.” ³³Odpověděli mu: “Jsme potomci [semeno] Abrahamovi a nikdy jsme nebyli ničím otroky. Jak můžeš říkat, že se staneme svobodnými?”

Filled with pride, they regarded themselves as the chosen and favored people of God; yet they did not serve or worship God. They put their dependence in the fact that they were children of Abraham. COL 267.3

COL – Kristova podobenství 267.3 Naplnění pýchou se pokládali za vyvolené a Bohem oblíbený národ, ale přitom Bohu nesloužili ani ho neuctívali. Spoléhali na skutečnost, že jsou syny Abrahama. (srv. PM 134.4)

Jesus looked upon these men, the slaves of malice, whose thoughts were bent upon revenge, and sadly answered, “Verily, verily, I say unto you, Whosoever committeth sin is the servant of sin.” They were in the worst kind of bondage, —ruled by the spirit of evil. DA 466.2

DA – Touha věků 466.2 Ježíš na ně pohlédl a viděl před sebou otroky zloby posedlé touhou po pomstě. Smutně odpověděl: **Jan 8,34** “Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu.” Oni sami byli v nejhorším typu otroctví — ovládnuti duchem zla. (srv. TV 298.3)

Jan 8:34-41 ³⁴Ježíš jim odpověděl: “Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu. ³⁵A otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. ³⁶Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete vskutku svobodní. ³⁷Vím, že jste potomci Abrahamovi, ale usilujete mne zabít, protože mé slovo

nemá ve vás místo. ³⁸Já mluvím o tom, co jsem viděl u [svého] Otce, a vy činíte to, co jste slyšeli u [vašeho] otce.” ³⁹Odpověděli mu: “Náš otec je Abraham.” Ježíš jim řekl: “Kdybyste byli Abrahamovy děti, činili byste Abrahamovy skutky. ⁴⁰Nyní mne usilujete zabít, člověka, který vám pověděl pravdu, kterou slyšel od Boha. To Abraham neučinil. ⁴¹Vy činíte skutky svého otce.” Řekli mu: “My nejsme zrozeni ze smilstva! Máme jednoho Otce, Boha.”

Two classes are plainly brought to view in these words—the children of light, who obey the truth, and the children of darkness, who reject the truth (Manuscript 136, 1899). 5BC 1136.7

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1136.7 Tato slova jasně představují dvě skupiny lidí – děti světla, které jsou poslušné pravdě, a děti temnoty, které pravdu odmítají (Rukopis 136, 1899).

1. Janův 1:5-7 ⁵A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji zvěstujeme: Bůh je světlo a není v něm žádná tma. ⁶Řeknemeli, že s ním máme společenství, a přitom chodíme v temnotě, lžeme a nečiníme pravdu. ⁷Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše [Krista], jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu.

...their standing before God was to be decided by their character and life. Profession was worthless. If their life and character were not in harmony with God's law, they were not His people.... DA 107.1

DA – Touha věků 107.1 ... o tom, jak před Bohem ob stojí, rozhodoval jejich charakter a život. Ne jejich vyznání, které bylo bezcenné. Pokud jejich život a charakter nebyl v souladu s Božím zákonem, nebyli Božím lidem.... (srv. TV 62.4)

Only as they were willing to be purged from sin could they enter into fellowship with Him. Only the pure in heart could abide in His presence. DA 108.1

DA – Touha věků 108.1 Mohli s Ním vstoupit do společenství, jedině když byli ochotni nechat se očistit od hříchu. V Jeho přítomnosti mohli přebývat pouze lidé čistého srdce. (srv. TV 63.3)

Jan 8:43-47 ⁴³Proč nerozumíte mé řeči? Proto, že nemůžete slyšet mé slovo. ⁴⁴Vy jste z otce Dábla a chcete činit žádosti svého otce. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého vlastního, protože je lhář a otec lži. ⁴⁵Poněvadž já říkám pravdu, nevěříte mi. ⁴⁶Kdo z vás mne usvědčí z hříchu? Říkámli pravdu, proč mi nevěříte? ⁴⁷Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte, protože nejste z Boha.”

Their works testified of their relationship to him who was a liar and a murderer. DA 467.3

DA – Touha věků 467.3 Jejich činy svědčily o jejich spojení s tím, kdo je lhář a vrah. (srv. TV 299.4)

Every soul that refuses to give himself to God is under the control of another power. He is not his own. He may talk of freedom, but he is in the most abject slavery. He is not allowed to see the beauty of truth, for his mind is under the control of Satan. While he flatters himself that he is following the dictates of his own judgment, he obeys the will of the prince of darkness. Christ came to break the

shackles of sin-slavery from the soul. "If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed." "The law of the Spirit of life in Christ Jesus" sets us "free from the law of sin and death." Romans 8:2. DA 466.3

DA – Touha věků 466.3 Každý, kdo se odmítá odevzdat Bohu, je pod nadvládou jiné moci. Nepatří sám sobě. Může sice hovořit o svobodě, ale žije v tom nejhorším otroctví. Jeho mysl zcela ovládá satan a nedovoluje mu vidět krásu pravdy. Člověk si namlouvá, že se řídí jen svým vlastním úsudkem, ve skutečnosti se však podřizuje vůli knížete temnoty. Kristus přišel vysvobodit lidské nitro z pout otroctví hříchu. **Římanům 8,2** "Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti." (srv. TV 298.4)

The only condition upon which the freedom of man is possible is that of becoming one with Christ. "The truth shall make you free;" and Christ is the truth. Sin can triumph only by enfeebling the mind, and destroying the liberty of the soul. Subjection to God is restoration to one's self, —to the true glory and dignity of man. The divine law, to which we are brought into subjection, is "the law of liberty." James 2:12. DA 466.5

DA – Touha věků 466.5 Svobody může člověk dosáhnout jen za podmínky, že se sjednotí s Kristem. **Jan 8:32** "Pravda vás vysvobodí," a Kristus je pravda. Hřích může zvítězit jen tak, že oslabí mysl člověka a zničí svobodu jeho nitra. Podřízení se Bohu znamená obnovu člověka a navrácení jeho opravdové slávy a důstojnosti. Boží zákon, kterému se podřizujeme a podle kterého žijeme, je **Jakubův 2,12** "zákonem svobody". (srv. TV 298.6)

To a people in whose hearts His law is written, the favor of God is assured. They are one with Him. But the Jews had separated themselves from God. Because of their sins they were suffering under His judgments. This was the cause of their bondage to a heathen nation. Their minds were darkened by transgression, and because in times past the Lord had shown them so great favor, they excused their sins. They flattered themselves that they were better than other men, and entitled to His blessings. DA 106.2

DA – Touha věků 106.2 Lidé, kteří mají Boží zákon zapsaný ve svém srdci, si mohou být jisti Boží přízní. Jsou s Ním jedno. Židé se však od Boha oddělili. Kvůli svým hříchům strádali pod Jeho soudy. Hřích byl příčinou jejich zotročení pohanským národem. Přestupování zákona jim zatemnilo rozum a díky velké přízni, kterou jim Bůh v minulosti projevoval, své hříchy omlouvali. Lichotili si, že jsou lepší než ostatní lidé a že na Boží požehnání mají nárok. (srv. TV 62.1)

These things "are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come." 1 Corinthians 10:11. How often we misinterpret God's blessings, and flatter ourselves that we are favored on account of some goodness in us! God cannot do for us that which He longs to do. His gifts are used to increase our self-satisfaction, and to harden our hearts in unbelief and sin. DA 106.3

DA – Touha věků 106.3 To vše bylo **1. Korintským 10,11 (B21)** "zapsáno pro poučení nám, kdo jsme se octli na konci věků". Jak často si špatně vykládáme Boží požehnání a namlouváme si, že nám Bůh projevuje svoji přízeň na základě nějaké naší vlastní dobroty! Pán Bůh pro nás nemůže uskutečnit to, po čem touží. Jeho dary jsou používány k tomu, aby zvýšily naše sebeuspokojení a zatvrdily naše srdce v nevěře a hříchu. (srv. TV 62.2)

Only those who prove themselves to be spiritually in harmony with Abraham by obeying the voice of God, are reckoned as of true descent. COL 268.2

COL – Kristova podobenství 268.2 Pán považuje za pravé potomky Abrahama pouze lidi, kteří se řídí Božím hlasem a prokazují tak, že jsou s Abrahamem po duchovní stránce v souladu. (srv. PM 135.2)